

Consulta vinculant en relació amb les plusvàlues latents derivades de la tinença d'accions o participacions en societats que formen part del resultat per aplicació de la normativa comptable

Número de consulta	CV0230-2021
Data d'emissió	23/12/2021
Normativa	Decret legislatiu del 5-6-2019 de publicació del text refós de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Consulta

En aquest apartat es reproduïx la consulta sense les dades de la persona o l'entitat que la formula

ANTECEDENTS

Objecte: consulta vinculant sobre l'I.S.: règim fiscal d'imposició de les plusvàlues latents sobre actius financers de negociació.

D'acord amb allò que disposa l'article 65 del text refós de la Llei 21/2014, de 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari i l'article 25 del Reglament d'aplicació dels tributs, per mitjà del present escrit plantejarem una Consulta Tributària, relativa als fets i normes tributàries que s'exposen a continuació.

D'acord amb el que estableix l'article 65 del text refós de la Llei 21/2014, de 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, manifestem que el període aplicable és l'exercici 2021.

DESCRIPCIÓ DELS FETS

La societat consultant té com objecte social la tinença i gestió d'accions o participacions en societats estrangeres per compte propi, excloent les activitats pròpies del sistema financer.

D'acord amb aquest objecte social, la societat gestiona una cartera d'actius financers, entre els quals, d'acord amb la normativa comptable, alguns es poden qualificar com a actius financers de negociació.

En efecte el pla general de comptabilitat (Capítol primer, Secció 1a. IV., actius financers), diu :

“Es considera que un actiu financer (préstec o crèdit comercial o no, valor representatiu de deute, instrument de patrimoni o derivat) es posseeix per negociar quan:

-s'origina o s'adquireix amb el propòsit de vendre'l en el curt termini (per exemple: valors representatius de deute, sigui quin sigui el seu termini de venciment, o instruments de patrimoni, cotitzats, que s'adquireixin per vendre'ls en el curt termini);

(...)”

En quant a la valoració comptable d'aquests actius, el mateix pla segueix així :

“Valoració inicial: els actius financers de negociació es valoren inicialment pel cost, que equival al valor raonable de la contraprestació lliurada. Els costos de transacció que els siguin directament atribuïbles es reconeixen en el compte de pèrdues i guanys de l'exercici. Si es tracta d'instruments de patrimoni ha de formar part de la valoració inicial l'import dels drets preferents de subscripció i similars que, si escau, s'hagin adquirit.

Valoració posterior: els actius financers de negociació es valoren pel seu valor raonable, sense deduir els costos de transacció en què es pugui incórrer en la seva alienació. Els canvis que es produeixen en el valor raonable s'han d'imputar en el compte de pèrdues i guanys de l'exercici.”

Per tant, la classificació comptable dels actius financers en la secció “de negociació”, condueix a imputar comptablement al compte de

pèrdues i guanys de l'exercici, la plus o menys vàlua latent que s'observa entre el valor de mercat (valor raonable) i el preu d'adquisició, a la data de les operacions del tancament comptable.

Ara bé, fiscalment, la llei de l'IS disposa:

"Article 15. Regles de valoració :

LesLleis.com

Els elements patrimonials es valoren segons el preu d'adquisició o el cost de producció, determinat d'acord amb les regles que estableix el Pla general de comptabilitat.

Es valoren pel seu valor normal de mercat els elements patrimonials següents:

- a) Els transmesos o adquirits a títol lucratiu.
- b) Els aportats a entitats i els valors rebuts en contraprestació.
- c) Els transmesos als socis per causa de dissolució, separació d'aquests socis, reducció del capital amb devolució d'aportacions, repartiment de la prima d'emissió i distribució de beneficis.
- d) Els transmesos en virtut de fusió, absorció i escissió total o parcial.
- e) Els adquirits per permuta.
- f) Els adquirits per canvi o conversió.

S'entén per "valor normal del mercat" el que hagi estat acordat en condicions normals entre parts independents en transaccions o negocis jurídics idèntics o similars.

(...)"

Queda palès doncs l'objectiu que ha tingut el legislador, d'operar una clara distinció entre aquells actius que s'han de valorar segons el preu d'adquisició, i aquells que s'han de valorar pel seu valor normal de mercat: els segons fan l'objecte d'una llista exhaustiva (segon paràgraf de l'article - d'ara endavant "punt 2"), quan els primers entren en la regla general de valoració segons el preu d'adquisició (primer paràgraf de l'article - "punt 1").

És notable també que la llei de l'IS no fa cap distinció entre les diferents classes d'actius financers, al contrari del pla general de comptabilitat.

L'administrador únic de la societat consultant considera que, en no fer part els actius financers de negociació de la llista exhaustiva del punt 2. citat anteriorment, s'han de valorar segons la regla general (punt 1), per tant, segons preu d'adquisició.

D'acord amb aquest anàlisi, s'observa com existeix una diferència en quant a la regla de valoració posterior dels actius financers de negociació, ja que allà on el pla de comptabilitat diu que s'han de valorar segons el valor de mercat, la llei fiscal preveu que sempre s'han de valorar segons el seu preu d'adquisició. Convé per tant corregir el resultat comptable de l'impacte que hagin pogut tenir les imputacions comptables corresponents a les valoracions d'actius realitzades segons el preu de mercat (d'acord amb les prescripcions del pla general de comptabilitat), per tal d'arribar al resultat fiscal. Dit d'una altra manera, les plus o menys vàlues latents constatades comptablement d'acord amb la regla comptable, no entren en la base imposable de l'IS.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.